

om i Henhold til en senere Lov at overtage Kallundborgbanen istedetfor Fjalsterbanen. Men man forvirrer det Hele, man roder det Hele sammen, saa at man ikke veed, hvad der er afgjort, og hvad der er uafgjort (Afbrydelse). Ja, jeg sagde: man roder det Hele sammen, saa at man ikke forstaaer, hvad der er afgjort, og hvad der ikke er afgjort; men det Gæste, som virkelig her foreligger, er blot, om det Spørgsmaal, som af Indenrigsministeren er forelagt Jernbaneselskabet, skal kunne komme frem paa Generalforsamlingen i en saadan Form, at det kan have nogensomhelst Chance; om det vil blive vedtaget, kan Ingen vide; men vedtager man ikke dette Lovforslag, afgjør man forud, at Spørgsmaalet maa forkastes. Det er det Hele, der foreligger.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling vedtoges eenstemmig med 48 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til Mandag Middag Kl. 12.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

3die Behandling af: Forslag til Lov om Brændeviinshandel paa Landet.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 859 og 910).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af Udvalget:

1) I § 3, første Stykke, udgaaer: „— Frederiksberg“ indtil „to Satter“, og istedet sættes „saaledes“. Efter a) sættes „for“ og efter b) sættes „for“.

2) Til Slutningen af Stykket a) i § 3 føies: „under Henhyn til Næringens Omfang og Betydning“.

3) Sidste Stykke af samme Paragraph:

„Paadrager . . . betalt“ udgaaer, og en ny Paragraph (§ 5) indskydes, saalydende:

„Paadrager Nogen sig Restance med Erlægelse af den i § 72 af Lov 29de Decbr. 1857 og nærværende Lovs § 3 ommeldte Afgift, og Restancen ikke efter lovlig Omgang kan erholdes ved Udpantning, ophører hans Ret til Forhandling og Udskjænkning af Brændeviin, indtil Restancen er betalt, uden at dog hans Afgiftspligt derved bortfalder.“

4) En ny § 4 indskydes, saalydende:

„Foraauidt den i Lov 29de Decbr. 1857 § 72 og nærværende Lovs § 3 ommeldte Afgift af Gæstgiveri (Krohold), Brændeviinshandel og Bævertningsæring af vedkommende Byraad, Communalbestyrelse eller Amtsraad fastsættes til et Beløb, der overstiger Afgiftens laveste Grænse, skal det Dverfyldende udeelt tilfalde vedkommende communale Kasse, medens det i § 72 fastsatte Delingsforhold mellem Statskassen og vedkommende communale Kasser vedbliver at bestaae, foraauidt angaaer den Deel af Afgiften, der ikke overstrider dennes mindste Iobbestemte Beløb.“

§ 4 bliver saaledes § 6.

5) En ny Paragraph (§ 7) indskydes, saalydende:

„Det paahviler Sogneraadene for Landets Vedkommende i Forbindelse med Politimesteren at vaage over, at ulovlig Brændeviinshandel og Udskjænkning ei finder Sted, og kan offentlig Politisags Anlæg for de nævnte Lovovertrædelser ikke nægtes, naar Saadant af vedkommende Sogneraad forlanges.“

6) I § 5 (ny § 8):

Efter „1871“ sættes Punktum, og Resten af Paragraphen udgaaer.

7) Lovens Titel forandres til:

„Forslag til Lov, indeholdende nogle nærmere Bestemmelser angaaende Brændeviinshandel.“

Af Bjerring, S. Nielsen, Sonne, Ploug, Bonne, C. Andersen, Ma-